

Sygn. akt III KZ 60/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **G. P.**

skazanego za przestępstwo z art. 247 § 2 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 września 2012 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 25 maja 2012 r., o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o

doręczenie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29 marca 2012 r. wraz z

uzasadnieniem,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

G. P. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 20 grudnia 2011 r. Wyrok ten utrzymany został w mocy przez Sąd Okręgowy – wyrok z dnia 29 marca 2012 r. Na rozprawę apelacyjną oskarżony został doprowadzony, ale nie był obecny w trakcie ogłaszania wyroku. W rozprawie uczestniczył także obrońca oskarżonego. Odpis wyroku doręczono skazanemu w dniu 2 kwietnia 2012 r. (k. 1904). Skazany został wówczas pouczone na piśmie o prawie, terminie i sposobie wniesienia kasacji. W dniu 23 kwietnia 2012 r. skazany wniósł o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. W dniu 27 kwietnia odmówiono przyjęcia wniosku, jako złożonego po terminie.

Skazany w dniu 4 maja 2012 r. wniósł pismo, które potraktowano jako wniosek o przywrócenie terminu. Skazany wskazał w nim, iż był przekonany, że

stosowny wniosek złoży jego obrońca i dopiero po informacji od obrońcy zdecydował na samodzielne złożenie wniosku. Zaskarżonym postanowieniem wniosku nie uwzględniono.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł skazany, podnosząc, iż nie rozumie po co przyznano mu obrońcę oraz, że powodem wydania zaskarżonego postanowienie jest wola uniemożliwienia mu wniesienia kasacji od wadliwego w jego ocenie wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Warunkiem przywrócenia terminu zawitego jest wykazanie, że niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. Tymczasem stwierdzić należy, że autor zażalenia był uczestnikiem rozprawy apelacyjnej, a następnie uzyskał informacje na temat sposobu zaskarżenia wyroku w drodze kasacji. Skarżący nie wykazał, aby zaistniały szczególne, obiektywne okoliczności, które uniemożliwiły mu złożenie stosownego wniosku w terminie. Skazany mógł, w razie wątpliwości, zwrócić się o ich wyjaśnienie bądź do obrońcy, bądź do sądu, mógł także, co trafnie podkreślono w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia sam złożyć wniosek zgodnie z prawidłowym pouczeniem, które otrzymał. Trzeba przy tym zauważyć, że współoskarżeni w sprawie, znajdujący się w identycznej sytuacji procesowej, zrozumieli pouczenie i złożyli stosowne wnioski, w związku z czym pisemne uzasadnienie wyroku zostało sporządzone.

W tym stanie rzeczy brak było podstaw do uznania, że z przyczyn niezależnych od skazanego nie mógł on dotrzymać terminu. Zaskarżone postanowienie jest w pełni zasadne i jako takie zostało utrzymane w mocy. Istotą terminów zawitych jest swego rodzaju bezwzględność. Ich upływ powoduje m. in. utratę możliwości zaskarżenia wyroku kasacją. Tylko wyjątkowo, z powodu niezależnych od strony, obiektywnych okoliczności i przy jednoczesnym wykazaniu należytej staranności strony można termin przywrócić. W niniejszej sprawie nie stwierdzono jednak ani takich okoliczności, ani należytej staranności ze strony skazanego.